

मितगुणान्वितायाम्” कुमा० उपचारात् तिथेस्तत्साहित्यम्
जा(या)मित्वेध पापात् सप्तमस्थानस्यचन्द्ररूपे योगभेदे ।
उपयमशब्दे दृश्यम् । “सूक्तिकोणनिजमन्दिरगोऽथ
पूर्णं मितर्वर्त्तसौम्यदृग्गोऽथ तदीक्षितो वा जा(या)-
मित्वेधविहितानपहृत्य दोषान् दोषाकरः शुभमनेकविधं
विधत्ते” ज्यो० त० ।

जामिवत् न० उदके निधनुः जामीत्यल पाठान्तरम् ।

जामिय त्रि० जात्या भगिन्या अपत्यम् ढक् । भागिनेये हेम० ।

जाम्बव न० जम्बूः फलं अण् तस्य वा न लुप् । जम्बूः
फले जाम्बवेन निर्दत्तम् अरीहणां वुज् । जाम्बवक
तन्निर्दत्ते ति० ।

जाम्बवत् पु० रामायणप्रसिद्धे ऋक्षराजभेदे । तस्यापत्यं
स्त्री अण् ङीप् । रतद्दुहितरि श्रीकृष्णपत्नीभेदे “वासुदे-
वस्तु निर्जित्य जाम्बवन्तं महाबलम् । लेभे जाम्बवतीं
कन्यामृक्षराजस्य सम्भताम्” हरिवं० १६ अ० “जाम्बव-
स्त्रीमसहितं चारुसङ्गावमब्रवीत्” भट्टिः ।

“ऋक्षराजस्य पुत्रोऽल महाप्रज्ञः सुदुर्जयः । पिता-
महसुतश्चापि जाम्बवानिति दुर्जयः” रामा० । जाम्बवं
तदाकारोऽस्यस्याः सतृप् सस्य वः प्रपो० वलोपः ङीप् ।
श्नागदमन्यां स्त्री राजनि० । [नागदमन्याम् राजनि० ।

जाम्बवी स्त्री जाम्बवं तदाकारोऽस्यस्याः अण् ङीप् ।

जाम्बवीष्ठ न० जाम्बवमिव ओष्ठीऽस्य । सुश्रुतोक्ते त्रणादि-
दहनोपकरणभेदे “अथेमानि दहनोपकरणानि
तद्यथा पिप्पल्यजाशङ्कदुगोदन्तशरशलाकाजाम्बवीष्ठेतर-
लोहा, चौद्रगुड्महेहाश्च । तत्र पिप्पल्यजाशङ्कदु-
गोदन्तशरशलाकास्त्वगगतानाम् । जाम्बवीष्ठेतरलोहानि
मांसगतानाम् । जम्बूष्ठमयत्र “जम्बूष्ठेनाग्निवर्णेन
तप्तया वा शलाकया” “जम्बूष्ठेनाग्निवर्णेन पश्चा-
च्छेदां दहेद्भिषक्” सुश्रु० ।

जाम्बीर(ल) न० जम्बीरस्य फलं अण् वेदे रस्य वा लः ।

जम्बीरफले तदाकारे श्लानुमध्यभागे च । “जाम्बीले-
नारंगम्” यजु० २५।१ । “जाम्बीरं जम्बीरतरो, फलं
रत्नयोरभेदः । तदाकारेण श्लानुमध्यभागो जाम्बील-
स्तेनारंग्यदेवं प्रीत्याभीति” वेददी० ।

जाम्बूवत् पु० जाम्बवत्+प्रपो० । ऋक्षराजे द्विरूपको० ।

जाम्बूनद न० जम्बूनद्यां भवम् अण् । श्वर्णे तस्माननामके
शकनकाङ्गये घृस्तुरे च राजनि० ।

जम्बूनद्यां तदुत्पत्तिकथा जम्बूद्वीपशब्दे १०४५ पृ०

भाग० व दृश्यम् । “दक्षिणेन तु नीलस्य निपध-
स्योत्तरेण तु । सुदर्शनो नाम महान् जम्बूद्वीपः सना-
तनः । सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः । तस्य
नाम्ना ससाख्यातो जम्बूद्वीपः सनातनः । योजनानां
सहस्रञ्च शतञ्च भरतर्षभ ! । उत्तरेणो दक्षराजस्तु दिव-
स्य क् मनुजेश्वर ! । अरत्नीनां सहस्रञ्च शतानि दश
पञ्च च । परिणामस्तु वृक्षस्य फलानां रसभेदिनाम् ।
यतमानानि तान्युर्व्यां कुर्यन्ति विपुलं स्वनम् । सञ्चन्ति च
रसं राजन् ! तस्मिन् जतसन्निभम् । तस्या जम्बूः
फलरसो नदी भूत्वा जनाधिप ! । मेरुं प्रदक्षिणं कृत्वा
सम्भयात्युत्तरान् कुरुन् । तत्र तेषां मनः शान्तिर्न
पिपासा जनाधिप ! । तस्मिन् फलरसे पीते न जरा बाधते
च तान् । तत्र जाम्बूनदं नाम कनकं देवभूषणम्” भा०
भी० ७ अ० । “दधद्विरभितस्तथै विकचवारिजाम्बूनदै-
र्विनीदितदिनकृमाः कतरुचय जाम्बूनदैः” माघः “यदिदं
निर्गतं तस्यास्तप्तजाम्बूनदप्रभम् । काञ्चनं धरणीं प्राप्तं
हिरण्यमभवत्तदा” रामा० बा० १८ अ० ।

जाम्बूनदेश्वरी स्त्री श्देवीभेदे श्तदीयस्थाने च शब्दार्थचि०
जायक न० जयति गम्बान्तरं जि-एषल् । पीतयर्णे सु-
गम्बिकावरूपे गम्बद्रव्यभेदे अमरः ।

जाया स्त्री जायतेऽस्यां जनेर्यक् बालश्च । पत्युयां विधिनी-
दायाम् अमरः । “पतिभार्यायां संप्रविश्य गर्भो भूत्वे ह
जायते । जायायास्तद्वि जायात् यद्यस्यां जायते पुनः”
मनुः “पतिः शुक्ररूपेण भार्यायां संप्रविश्य गर्भतामापद्य
तस्यां भार्यायां पुत्ररूपेण जायते । तथा च श्रुतिः
“आत्मा वै पुत्रनामासीति । जायायास्तदेव जायात्”
यतोऽस्यां पतिः पुनर्जायते । तथाच बह्वृच ब्राह्मणम्,
“पतिर्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वे ह मातरम् । तस्यां
पुनर्नयो भूत्वा दशमे मासि जायते । तज्जाया
भयति यदस्यां जायते पुनः । ततश्चासौ रक्षणीयेत्येत-
दर्थं नाम निर्वचनम्” कुङ्कु० । “अथ प्रजानामधिपः
प्रभाते जायाप्रतिघ्राहितगम्बमाल्याम्” रघु । “कः सञ्च
विरहविधुरां त्ययुमेक्षेत जाम्बाम्” मेघः । श्रुति-
योक्ते लग्नावधिकसप्तमस्थाने । तत्र स्थाने जायायाः
शुभाशुभचिन्तनीयत्वात् तथात्वम् । बह्व्री० जायाशब्दस्य
निङ् । युवती जायास्य युवजानिः “युवजानिर्धनुष्याणि”
भट्टिः । पतिशब्देन हन्ते तस्याः जम् दम वा भवति ।
जम्पती दम्पती वा पक्षं जायापती ।